

# ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΚΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΕΤΟΣ Η'

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ 592

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

✱

Εν Ἀθήναις, 10 Νοεμβρίου 1891

✱

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

## ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

### ΠΡΟΠΑΝΩΤΕΑ

|                           |              |
|---------------------------|--------------|
| Εν Ἀθήναις . . . . .      | φρ. 8.—      |
| Ταῖς ἐπαρχίαις . . . . .  | 8.50         |
| Εν τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . | φρ. χρ. 15.— |
| Εν Ρωσσίᾳ . . . . .       | ρούβλ. 6.—   |

## ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

*Μιλλανβοῦ καὶ Ἐτιεβάν*: Αἱ ΑΣΤΟΡΓΟΙ ΜΗΤΕΡΕΣ.  
— *Καρλόλον Μερουβέλ*: ΝΕΚΡΑΙ ΚΑΙ ΖΩΣΑΙ, δραματι-  
κῶτατον μυθιστόρημα μετὰ εἰκόνων. — *Ἐδμόνδον δὲ Ἀ-*  
*μίτσις*: ἸΣΠΑΝΙΑ. — *Θεοφίλου Γκωτιέ*: Ο ΔΙΠΛΟΥΣ  
ΙΠΠΟΤΗΣ, διήγημα. (τέλος).

## ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ, ΑΡΙΘΜΟΣ 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται διὰ γραμ-  
ματοσήμων καὶ χαρτονομισμάτων παντὸς  
ἔθνους, διὰ τοκομεριδίων ἑλληνικῶν δε-  
νείων καὶ τραπεζῶν, συναλλαγμάτων, κτλ.

## ΜΙΛΛΑΝΒΟΑ ΚΑΙ ΕΤΙΕΒΑΝ

# ΑΙ ΑΣΤΟΡΓΟΙ ΜΗΤΕΡΕΣ

— Ἡ θὰ γείνω σύζυγος τοῦ κυρίου Δερὸς, ἀπήντησεν ἡ Ἐμμελίνα, ἥ δὲν θὰ νυμφευθῶ ποτέ.

Ὀλίγον καιρὸν μετὰ ταῦτα, ἐνέπεσεν εἰς εἶδος μελαγχολίας, ἥτις δὲν ἐβράδυνε ν' ἀνησυχίῃ τὸν κύριον Ρισόν. Ὁ ἱατρός, ὁ ὁποῖος προσεκλήθη, ἀπεφώνησε ὅτι ἡ ὑγεία τῆς ὑπέστη σφοδρὰν ἡθικὴν πάθησιν καὶ ἐνεκα τῆς ἀσθενοῦς ἰδιοσυγκρασίας τῆς καὶ τῆς νευρικῆς τῆς καταστάσεως, ὑπῆρχε φόβος σπουδαιοτέρως ἀνησυχίας.

Τότε ὁ κύριος Ρισὸν ἐννόησεν ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ νοσήματός, ὑπὸ τοῦ ὁποῖου ἔπασχεν ἡ Ἐμμελίνα.

Τί νὰ κάμῃ;

Ἡ ζωὴ τῆς προσφιλοῦς του θυγατρὸς ὑπέκειτο ἐφεξῆς εἰς τυχαία συμβάντα.

Ἐκ τῆς στάσεως τοῦ Γάστωνος Δερὸς ἐξηρτάτο ἡ σωτηρία ἢ ἡ ἀπώλεια τοῦ τέκνου του.

Τέσσαρες μῆνες διέρρευσαν. Ἡ κατάστασις τῆς συμπαθοῦς νεαμίδος ἐδεινοῦτο καθ' ἑκάστην. Ὁ ἱατρός εἶπεν ὅτι δὲν εὐθύνεται πλέον διὰ τὴν ὑγείαν τῆς, ἐὰν δὲν τὴν ὠδήγουν εἰς τὴν Μεσημβρινὴν Γαλλίαν.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ὁ νεαρὸς ζωγράφος, τὸ ἀντικείμενον τῆς λατρείας τῆς δεσποινίδος Ρισόν, εὕρισκετο εἰς Νίκαιαν. Ὁ πατὴρ τῆς Ἐμμελίνας τὸ ἐγνώριζεν ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ κυρίου Δερὸς.

Ἀπεφάσιεν ὅθεν νὰ δοκιμάσῃ πείραμα, ὅπερ ἡδύνατο νὰ σώσῃ τὴν ἀτυχὴ Ἐμμελίαν.

— Ἐὰν ὁ Γάστων Δερὸς ἀγαπᾷ τὴν θυγατέρα μου, ἐσχέθη καθ' ἑαυτὸν, ὅταν τὴν ἴδῃ θνήσκουσαν θὰ συντρίψῃ ἀμέσως τὰ ἐπιπροσθούντα κωλύματα εἰς τὴν μετ' αὐτῆς ἐνώσιν του καὶ θὰ τὴν νυμφευθῇ.

Τὴν ἐπισύσταν ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Ἐμμελίαν ὅτι ἐμελλε νὰ τακτοποιήσῃ τὰς μᾶλλον κατεπειγούσας ὑποθέσεις του καὶ ὅτι ἐντὸς μικροῦ θ' ἀνεχώρουν ὁμοῦ διὰ τὴν Νίκαιαν.

ΙΣ'

Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας τοῦ Ἀεριοφώτος, τὰ ὁποῖα, ὡς εἶδομεν ἀνωτέρω, ἐφυλαχίσθησαν συνεπείᾳ τῶν κατ' αὐτῶν ἐκδοθέντων ἐνταλμάτων φυλακίσεως ὑπὸ τοῦ παρὰ τῷ Πλημμελειοδικεῖω τοῦ Σηκουάνα ἀνα-

κριτοῦ κυρίου Δορμεῖλ, ἀφῆθησαν μετ' οὐ πολὺ ἐλεύθερα δυνάμει ἐγγυήσεως, ἣν κατέβαλον συμφώνως πρὸς τὸν νόμον.

Ὁ κόμης δὲ Βανδὰμ ὑπεχρεώθη νὰ καταθέσῃ δι' ἑαυτὸν ποσὸν διακοσίων χιλιάδων φράγκων.

Ἐνεκα δὲ τῆς συνεσχῆς εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ γερουσταστοῦ Μαυρότ καὶ τοῦ βουλευτοῦ δὲ Ραζωκούρ, ἐζητήθη ἀπὸ τὴν γερουσίαν καὶ τὴν βουλὴν ἡ ἄδεια διὰ τὴν καταδίωξιν. Καὶ τῆς ἀδείας ταύτης δοθείσης, ἡ ὑπόθεσις ἐμελλε νὰ δικασθῇ προσεχῶς.

Ἡ θέσις τοῦ κυρίου δὲ Βανδὰμ ἦτο ἐκ τῶν σοβαροτέρων.

Κατὰ τὰς διαφορὰς ἀνακρίσεις, εἰς τὰς ὁποίας ὑπεβλήθη, ἐξετέθη δι' ἀπαντήσεων, ὧν ἡ ἀδεξιότης ἦτο διὰ τοὺς μὴ προκαταληφμένους ἀποδείξεις τῆς καλῆς του πίστεως καὶ τῆς περὶ τὴν ὑπόθεσιν ἀγνοίας του. Ἀλλὰ διὰ τὸν ἀνακριτὴν, αἱ ἀπαντήσεις αὗται εἶχον ἀξίαν ὁμολογίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς συνεταίρους τοῦ δὲ Βανδὰμ, οὗτοι ἐφάνοντο συνεννοηθέντες ὅπως ἐπιβαρύνωσιν αὐτὸν δι' ὅλων τῶν διαπραχθεισῶν δολιοτήτων καὶ ἐπιρρίψωσι κατ' αὐτοῦ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς εὐθύνης.

Ἐνεκεν δὲ τῆς σιωπηρᾶς ταύτης συνεννοήσεως, ὁ κόμης κατέστη ὁ ἀποδιοπομπαῖος τράγος τῶν ἀπατεώων τούτων κυρίων.

Ἀνίσχυρος ὅπως ἀποσυρθῇ ἐκ τοῦ δικτύου, εἰς τὸ ὅποιον συνελήφθη, ἐφέρετο ματαίως ἐν τῷ μέσῳ τῶν ψευδολογιῶν καὶ τῶν συκοφαντιῶν, αἵτινες ἐπεσφωρεύοντο κατ' αὐτοῦ. Οἱ βρόχοι τοῦ δικτύου ἐρρίφθησαν μετὰ τοσαύτης τέχνης καὶ ἐπιτηδειότητος καὶ τόσον ἰσχυρῶς συνεσφίγγθησαν, ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ τύπος ἤρχισε νὰ χλευάζῃ τὸν ἐξαπατηθέντα κόμητα.

Ὁ δυστυχὴς εἶδεν ἐντὸς μικροῦ τὸ ὄνομα του παραδεδομένον ἐν ταῖς ἐφημερίσιν εἰς τὴν κοινὴν χλευσὴν καὶ τοὺς ζητινωτέρους σαρκασμούς.

Ἦδη ὁ πέπλος τῆς ἀτιμίας ἤρξατο ἀποκαλυπτόμενος ἐπ' αὐτοῦ. Ὁ κόμης περιτλήθη εἰς ἀπόγνωσιν· αὐτὸς, τὸ θυμὸν τῶν πρώην συνεταίρων του, παρίστατο ὡς ἀπογυμνώσας αὐτοὺς.

Ἐσχέθη νὰ καταμηνύσῃ τὰς ἐφημερίδας, αἵτινες τὸν ὕβριζον, ἀλλ' ὁ δικηγόρος του τὸν ἀπέτρεψε τούτου καὶ τὸν συμβούλευσε ν' ἀναμείνῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου.

Ἡ πρώτη χρήσις, τὴν ὁποίαν ἔκαμε τῆς ἐλευθερίας του, ἦν ἡ ἀναζήτησις τῆς Ἑσθῆρ Φλωρβάλ. Ἀλλ' αὕτη εἶχεν

ἐξαφανισθῇ καὶ οὐδεμίαν ἀπόδειξιν ἡδυνήθη ν' ἀνακαλύψῃ, ὅπως δυνήθη νὰ ἐπανεύρῃ τὰ ἔχνη της.

Ἡθελήσεν ἐπίσης ν' ἀποστείλῃ μάρτυρας εἰς τὸν Γάσωνα Δερός, ἀλλ' οὐδένα εὔρεν, ὅστις νὰ δεχθῇ νὰ τὸν ἀντιπροσωπεύσῃ εἰς ὑπόθεσιν τιμῆς.

Ἐπὶ στιγμήν, διενεχθήν ν' αὐτοκτονήσῃ, ἀλλὰ μετέβαλλε γνώμην σκεφθεὶς ὠριμώτερον, ὅτι ἀδυνάτου ὄντος νὰ καταδικασθῇ, θὰ εἶχε τὸ δικαίωμα μετὰ τὴν ἀπόφασιν, νὰ ἐγείρῃ ὑψηλὰ τὴν κεφαλὴν καὶ νὰ ἐκδικηθῇ.

Ἀπεφάσισεν ὅθεν νὰ κάμῃ ἐν διαβήμα πρὸς τὸν πραγματογνώμονα, τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν ἐξέλεγχῃν τῆς γνησιότητος τῶν βιβλίων τῆς Ἑταιρίας τοῦ Ἀεριοφώτος.

Ὁ κύριος Ρισόν, ὅστις ὡς γινώσκομεν εἶχεν ἐπιφορτισθῇ τὴν ἐξέλεγχῃν ταύτην, ἀπεπεράτου τὴν ἐκθεσίαν του ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, ὅτε ἡ ὑπηρετρία του τῷ ἐνεχείρισε τὸ ἐπισκεπτήριον τοῦ κόμητος Μαυρικίου δὲ Βανδάμ.

— Εἴσαξέ τον, εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς Ἑμμελίνας.

— Κύριε, ἤρξατο λέγων ὁ κόμης, ἔχετε ἐνώπιόν σας ἄνθρωπον, τὸν ὅποιον ἡ περὶ τὰς ὑποθέσεις ἀγνοία του ἔφερεν εἰς καταστροφὴν καὶ ὅστις εὐρίσκεται εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ καταδικασθῇ μετὰ τῶν ἀθλίων ἀγυρῶν, οἵτινες τὸν ἐλθέσκεισαν καὶ τὸν ὅποιον κατηγοροῦσιν ὡς συνένοχόν των.

Ἡ ἀπώλεια τῆς περιουσίας μου οὐδόπως θὰ μοὶ ἐστοιχίξῃ καὶ θὰ παρητούμην εὐχαρίστως πάσης ἐπ' αὐτῆς ἀπαιτήσεώς μου, ἐὰν ἡ τιμὴ μου δὲν ἦτο ἐν κινδύνῳ. Τὴν τιμὴν μου μόνον θέλω νὰ ὑπερασπισθῶ καὶ ἐνεκα τούτου ἔλαβα τὸ θάρρος νὰ παρουσιασθῶ ἐνώπιον ὑμῶν. Γινώσκω ὅτι εἴσθε τίμιος ἄνθρωπος καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ κατεβάλετε τὰς δυνατὰς προσπάθειάς πρὸς ἀνεύρεσιν καὶ ἐξιχνίασιν τῆς ἀληθείας ἐπὶ τῆς ἐλεεινῆς ταύτης ὑποθέσεως, εἰς ἣν μοῖρα κακὴ μὲ περιέπλεξε διὰ νὰ μὲ καταστρέψῃ ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς. Ἀλλὰ περὶ τῆς ὑλικῆς καταστροφῆς, ἐπαναλαμβάνω, οὐδόπως ἐνδιαφέρομαι. Ἐπιτρέψατέ μοι τώρα, κύριε, νὰ σᾶς δώσω ἐξηγήσεις τινάς, αἵτινες θὰ σᾶς χρησιμεύσωσιν ἴσως εἰς τὴν ἀκριβεστέραν ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας.

— Σᾶς ἀκούω, κύριε, διέκοψεν ὁ πραγματογνώμων.

— Πρέπει κατὰ πρόωτον νὰ σᾶς εἰπῶ πῶς καὶ τῇ προτροπῇ τίνων εἰσῆλθην καὶ ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ἀτυχῇ αὐτὴν ὑπόθεσιν. Καίτοι ἡ ὁμολογία αὕτη μοὶ ἐστοιχίξει, ὀφείλω ἐν τούτοις νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι γυνὴ ἐπαίξε σπουδαιότατον μέρος εἰς τὴν μηχανορραφίαν ταύτην.

— Αὐτὸ συμβαίνει πολλάκις, παρετήρησεν ὁ κ. Ρισόν. Ἐξηκολούθησατε, κύριε.

— Ἡ γυνὴ αὕτη ἦτο παλλακίς μου. Τὴν ἐνόμιζον νυμφευμένην, ἀλλὰ δὲν ἦτο. Τὴν ἐγνώρισα εἰς τὸ θέατρον, ἐξ οὗ καὶ τὴν παρέλαβον ὡς ἡθοποιὸς δέ, δὲν ἠρέσκετο εἰς τὰ μέρη τὰ ὅποια ὑπεκρίνετο ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἀλλ' ἐξηκολούθει τὸ ἐπάγγελμά της καὶ εἰς τὰς κατ' ἰδίαν κοινωνικὰς σχέσεις καὶ εἰς αὐτὴν τὴν φιλίαν. Μοὶ εἶχε συστήσει ἄνδρα τινά, δῆθεν ἡθοποιὸν καὶ αὐτόν, ὁ ὅποιος ὑπεκρίνετο τὸ μέρος τοῦ ζηλοτύπου συζύγου. Πραγματικῶς τὸ ἐπίστευσα· ἀλλὰ μὲ μερικὰ γιλιόφραγκα μετέβαλον τὸν κύριον αὐτόν εἰς συγκαταβατικὸν σύζυγον. Ἡ μεταβολὴ αὕτη ἔπρεπε βεβαίως νὰ μοῦ ἀνοίξῃ τοὺς ὀφθαλμούς, ὡς πρὸς ἀμφοτέρω τὰ ἐντιμαυτὰ ὑποκείμενα· δυστυχῶς οὐδὲν ἔβλεπον, ἤμην τυφλός· οὐδὲν ἠγνόησα ἐκ τῆς παιζομένης κωμωδίας. Εὐθὺς ὡς ἐγενόμην βέβαιος, ὅτι αὐτὸς τὸν ὅποιον ἐνόμιζον σύζυγόν της δὲν ἦθει ἐλθεῖν ἐφεξῆς νὰ τεθῇ πρόσκομμα μεταξὺ τῆς ἐν λόγῳ γυναικὸς καὶ ἐμοῦ ἢ ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ μοὶ ἦτο πολὺ εὐκόλιν νὰ τὸν ἀπομακρύνω διὰ χρημάτων, ἐγκατέλειψα τὴν Λωζάννην, εὗθα εὐρισκόμην κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην μετὰ τῆς κυρίας ταύτης, καὶ ἦλθον νὰ ἐγκατασταθῶ εἰς Παρισίους μετὰ τῆς ἐρωμένης μου. Τὴν ἐνεκατέστησα εἰς μέγαρον τὸ ὅποιον θὰ τῆς ἡγόραζον, ἐὰν δὲν μ' ἐμπόδιζεν ὑπὸ τὴν πρόφασιν ὅτι οὐδὲν ἡδύνατο νὰ δεχθῇ ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ συζύγου της. Ὑπεκρίνετο τὸ πρόσωπον τῆς ἀφι-

λοκερδοῦς καὶ ἐγὼ κατέστην τὸ παίγνιον τῆς κωμωδίας της.

Ἡμέραν τινά, μοῦ ἐπαρουσίασεν ἐν τῇ οἰκίᾳ της τὸν κύριον δὲ Λορδάκ. Οὗτος μοὶ ὠμίλησε περὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς Ἑταιρίας τοῦ Ἀεριοφώτος· τὴν ἐπομένην ἐδεχόμην τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κυρίου δὲ Λορδουξ, ἀξιωματικοῦ ἀποστράτου, ὅστις μοὶ ἀνέμνησε τὸν πατέρα μου καὶ δὲν ἐβράδυνε νὰ μοῦ ἐμπνεύσῃ ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην. Εἶχε γνωρίσει τὸν πατέρα μου εἰς Ρέννας. Μοὶ ὠμίλησε πειστικώτατα ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως τῆς γνωστῆς Ἑταιρίας καὶ μὲ παρεκίνησε νὰ λάβω μέρος εἰς αὐτήν· ὑπεχώρησα εἰς τὴν ἐπιμονὴν του καὶ ἐνεγράφην διὰ μετοχὰς πέντε ἑκατομμυρίων φράγκων, ἀντὶ τῶν ὁποίων τὸ τέταρτον μόνον κατέβαλον, διότι τοιαύτη ἦν ἡ ἀρχικὴ τῆς ὑποθέσεως συμφωνία, ἐπὶ ταύτης δὲ ἐρειδόμενος καὶ ἐγὼ ἐνεγράφην διὰ ποσὸν τοσούτω σημαντικόν. Ἐπίστευσα ἀνοήτως εἰς τοὺς λόγους ἀνθρώπων, οἵτινες ἀνέλαβον τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ οἱ ὅποιοι μ' ἐβεβαίουν ὅτι οὐδέποτε θὰ ἐλάμβανε χώραν καταβολὴ ὁλοκληροῦ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐγγραφῆς. Τώρα γνωρίζω τί σημαίνουν αἱ λέξεις αὗται· τότε ἡγνόουν τὴν ἀκριβὴ αὐτῶν ἐννοίαν καὶ σημασίαν. Ἐκτοτε ἐγενόμην ἐνήμερος πάντων τούτων, ἀλλὰ φεῦ! ἦτο ἄργά. Εἶχον διορισθῇ μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἐπὶ τινὰς μῆνας ἡ ἐπιχειρήσις ἔσχε φαινομενικὰς ἐπιτυχίας, ἐπειδὴ οἱ τέως συνεταῖροί μου εἶχον διοργανώσει ὅτι καλεῖται Συνδικάτου καὶ ὅπερ ἐγὼ ὀνομαζῶ Ἑταιρίαν ἐπιτηδίων κλεπτῶν, συμμορίαν ἀπατεώων.

Μετὰ διακοπὴν ὀλίγων δευτερολέπτων ὁ κύριος δὲ Βανδάμ ἐξηκολούθησε:

— Τῇ βοηθείᾳ ὁσίων τινῶν μέσων, συνειθεσμάτων τοῖς ἀνθρώποις τοῦ χρηματιστηρίου, ἐδημιούργησαν σπουδαίαν ἀγορὰν ἐπὶ τῶν μετοχῶν μας καὶ κατάρθωσαν νὰ ἐπιφέρωσιν εἰς αὐτάς ἰσχυρὰν ὕψωσιν. Συνελήφθη καὶ πάλιν εἰς τὴν παγίδα χρησιμοποιοῦσας τὰ τελευταῖά μου κεφάλαια εἰς τὴν ἀγορὰν νέων μετοχῶν τῆς Ἑταιρίας τοῦ Ἀεριοφώτος.

— Πιστεύω νὰ γίνωσι δεκτὰ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ὑπέλαθεν ὁ κύριος Ρισόν, αὐτὰ τὰ ὅποια μοὶ λέγετε πρὸς ἀπόδειξιν των δὲν ἔχετε ἢ νὰ προσαγάγητε τὰς μετοχὰς σας πάσας. Ἐκεῖνο μόνον τὸ ὅποιον μὲ ἀνησχοῖ διὰ τὴν θέσιν σας, εἶνε ἡ ἀνεπιφύλακτος ἐπιδοκιμασία, τὴν ὅποιαν παρέσχετε εἰς ὅλας τὰς πράξεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὑπογράφοντες τὰ πρακτικὰ τῶν διαφόρων συνεδριάσεων.

— Δὲν παρευρισκόμην ὅμως εἰς αὐτάς.

— Τὸ πιστεύω· ἀλλὰ πῶς θὰ τὸ ἀποδείξετε;

— Ὑπάρχει, κύριε, γεγονός τι, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἐπέστησα εἰσέτι τὴν προσοχὴν σας· ἐπιτρέψατέ μοι ὅθεν νὰ ἐξηκολούησω.

— Σᾶς ἀκούω.

— Δύο ἡμέρας πρὸ τῆς συλλήψεώς μας, ἔμαθον ἐκ τοῦ στόματος κυρίας τινός, ὀνόματι Ὁρτενσίας Ἐρβελώ, ἧτις ἐγνώριζε τὴν Ἑσθὴρ Φλορβάλ... αὐτὸ εἶνε τὸ ὄνομα τῆς ἐρωμένης μου...

— Ἑσθὴρ Φλορβάλ! ἀνέκραξεν ὁ πραγματογνώμων, εἶνε τὸ ὄνομα τῆς γυναικός...

— Ἦτις ἐπαίξε πλησίον μου τὸ μέρος, τὸ ὅποιον γνωρίζετε, διέκοψεν ὁ δὲ Βανδάμ. Τὴν γνωρίζετε ἴσως;

— Ἐκ φήμης μόνον, ἀπήντησεν ὁ πατὴρ τῆς Ἑμμελίνας συνελθὼν εἰς ἑαυτόν. Γνωρίζω ἐπίσης τὸν σύζυγόν της.

— Τὸν σύζυγόν της;

— Μάλιστα, διότι πράγματι εἶνε νυμφευμένη.

— Πῶς! αὐτὸς ὁ Ραβάνης...

— Ὁ θῆλιος αὐτὸς δὲν εἶνε ἡ ἐραστὴς της. Ὡς πρὸς τὸν σύζυγόν της...

— Δύνασθε, παρακαλῶ, νὰ μοῦ εἴπητε τὸ ὄνομά του;

— Αὐτὸ μοὶ εἶνε ἀδύνατον. Ἀρκεσθῆτε νὰ μάθετε ὅτι εἶνε ἐντιμὸς ἄνθρωπος, ὁ ὅποιος θὰ παρουσιασθῇ ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάγκη καὶ ἐν τῷ καταλλήλῳ χρόνῳ.

— Ἔστω, κύριε, δὲν ἐπιμένω· Ἐπαναλαμβάνω μόνον νὰ

σας παρκαλέσω καὶ πάλιν ὅπως θελήσετε νὰ λάβετε ὑπ' ὄψιν τὰς πληροφορίες, ἃς πρὸ ὀλίγου μετέδωκα ὑμῖν. Θὰ μεταβῶ ὡσαύτως εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν διὰ νὰ συμπληρώσω τὴν κατὰθεσίν μου ὑπὸ τὴν ἐννοίαν ταύτην.

— Ὅχι ἀκόμη, ἐὰν εὐχρεστώσθε, ἐπανέλαβε μετὰ ζωηρότητος ὁ κύριος Ρισόν. Ἀφήσατέ με νὰ ἀποδείξω πρῶτον τὸν δόλιον χαρακτήρα τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐταιρίας, πράγμα τὸ ὁποῖον ἄλλως τε θὰ μοὶ εἶνε πολὺ εὐκόλῳ εἰς τὸ ἐξῆς. Χάρης εἰς τὰς πληροφορίες τὰς ὁποίας πρὸ μικροῦ μοὶ ἀνεκοινώσατε, αἱ ἐρευνάί μου θὰ τραπῶσι νέναν ὁδόν. Ἐν τῇ ἐκθέσει θὰ κάμω διὰ μακρῶν λόγων περὶ τῶν ἀνεκοινώσεων τούτων, τῶν ὁποίων ἡ ὑπαρξίς δὲν ἔδωκεν εἰσέτι ὑπονοίας εἰς τὴν εἰσαγγελίαν, καὶ ὅταν καλέσωσιν ὑμᾶς αὖθις ἐντὸς ὀλίγου ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ, θέλετε ἐπαναλάβει ὅσα πρὸ μικροῦ μοὶ εἶπατε. Εἶνε ὠφέλιμον, πιστεύσατέ με, νὰ ὁδηγηθῆτε, οὕτως εἰπεῖν, ἐκ τῆς φορᾶς τῶν πραγμάτων.

— Θ' ἀκολουθήσω τὴν συμβουλὴν σας, ἀπεκρίθη ὁ κύριος δὲ Βανδᾶμ.

Ἡγέρθη καὶ ὑποκλιθεὶς ἐνώπιον τοῦ κυρίου Ρισόν ἀπεχαιρέτισεν αὐτόν.

Ἐξῆλθεν.

\*\*\*

Ὅταν ἔμεινε μόνος ὁ πατὴρ τῆς Ἐμμελίνας ἤρξατο σκεπτόμενος ἐπὶ πολὺ ἐπὶ τῶν ἀποκαλύψεων, τὰς ὁποίας ἤκουσε πρὸ ὀλίγου· ἐσυλλογίζετο δὲ τί μέρος ἔπρεπε νὰ λάβῃ εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν ἀγυρτικὴν ὑπόθεσιν.

Περὶ τῆς ἀθωότητος τοῦ κόμητος δὲ Βανδᾶμ οὐδεμίᾳ τῷ ἔμεινε πλέον ἀμφιβολία.

Ὁ Ραβάνης καὶ ἡ Φλορβάλ ἦσαν οἱ συνένοχοι τοῦ δὲ Λορδᾶκ, τοῦ δὲ Λοσνουᾶ καὶ τῶν ἄλλων ἀπατεῶνων, οἵτινες συνεννοήθησαν ν' ἀπογυμνώσωσι τὸν δὲ Βανδᾶμ καὶ ἐτέρους τινὰς ἐτι ἀγαθοὺς πολίτας. Περὶ τούτου ἦτο ἥδη πεπεισμένος ὁ ἀξιόλογος πραγματογνώμων.

Ἀλλὰ τί νιν τρόπον θὰ κατόρθου ν' ἀπαλλάξῃ τὸν κύριον δὲ Βανδᾶμ; Τὸ μέσον ἦν ὁμολογουμένως λίαν δυσάρεστον.

Ἡ ἐργασία τοῦ κυρίου Ρισόν περιωρίζετο ὅπως ἐκ τῶν γραφικῶν χαρακτήρων, τῶν διευθυνόντων τὴν Ἐταιρίαν τοῦ Ἀεριοφωτός, λάβῃ ἀποδείξεις τῶν κακοβούλων προθέσεων τῶν κυρίων διευθυντῶν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἄπασαι αἱ ἀποφάσεις εἶχον ληρῆθαι κοινῇ συναινέσει καὶ ἐπιδοκιμασθῇ ὑπὸ τοῦ δὲ Βανδᾶμ, ἦτο ἀδύνατον εἰς τὸν πραγματογνώμονα νὰ ἐνοχοποιήσῃ ἰδιαιτέρως τὸν ἓνα ἢ τὸν ἕτερον τῶν διευθυντῶν. Ἡ εὐθύνη αὐτῶν ἦτο ἀκεραία.

Ἐν τούτοις, ἡ συνείδησίς του ἐξηγείρετο ἐπὶ τῇ σκέψει ὅτι τὸ κύριον θῦμα θὰ ἐτιμωρεῖτο ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀγυρτῶν, οἵτινες τὸ κατέστρεψαν, ἐνῶ οἱ ἀληθεῖς ἐνοχοί, ὁ Ραβάνης καὶ ἡ Ἐσθὴρ Φλορβάλ θ' ἀπελαμβάνον ἀτιμωρητεῖ τῶν προϋόντων τῆς ἀτιμίας των. Κατὰ τῆς γυναικὸς ταύτης οὐδὲν ἠδύνατο νὰ ἐνεργήσῃ, διότι ἐργασθεῖσα ἐν τῷ κρυπτῷ καὶ καὶ ὑπὸ τὰ παρασκήνια, οὐδὲν ἔχνος ἐναργῆς τῆς ἐποχῆς τῆς εἶχε καταλίπει.

Ὡς πρὸς τὸν Ραβάνην, ἠδύνατο εὐκολώτατα νὰ ἀποδείξῃ ὅτι αὗτος οὐχὶ μόνον ὁβολὸν δὲν κατέβαλεν ἀπέναντι τῆς ἐγγραφῆς του, ἀλλὰ τοῦναντίον καὶ ἔλαβεν ἱκανὸν χρηματικὸν ποσὸν ὡς ἀντίτιμον τῆς ἐπονειδίστου διαγωγῆς του. Ἐν τῇ ἐκθέσει του ὁ κύριος Ρισόν ἠδύνατο κάλλιστα νὰ καταδείξῃ λεπτομερῶς τὸν χαρακτήρα τοῦ προσώπου, τὸ ὁποῖον ὑπεκρίθη ὁ ἄθλιος αὗτος, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκταθῇ ἐπὶ μακρὸν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου.

— Ἐπὶ τέλους τί μὲ μέλει! ἀνεφώνησεν ὁ πραγματογνώμων. Ὁ οὐτιδανὸς εὐρίσκεται εἰς τὰς χεῖράς μου τὴν φορὰν αὐτὴν καὶ δὲν θὰ μοῦ διαφύγῃ.

Κατέστειλε κίνημα λύσεως ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει τοῦ παρελθόντος καὶ τῶν βασάνων, ἃς ὑπέστη.

Ἐπὶ τέλους ἀπεφάσισε νὰ παράσχῃ, ἄνευ ἀναβολῆς, εἰς τὸν ἀνακριτὴν τὰς πληροφορίες τοῦ ἐπὶ τοῦ λεγομένου Ραβάνη. Ἐσκέφθη μάλιστα κατ' ἀρχὰς ὡς ἐπωφελέστερον νὰ μεταβῇ ὁ ἴδιος παρὰ τῷ κυρίῳ ἀνακριτῇ καὶ ἐκθέσῃ προφορικῶς πρὸς αὐτόν τὰς ἀνεκοινώσεις του, ἀλλὰ φοβηθεὶς μήπως ἀναγκασθῇ νὰ ὀνομάσῃ τὴν γυναικα, ἣτις ἐκράτησε τὸν μίτον τῆς ὑποθέσεως ταύτης, καὶ ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ γυνὴ αὕτη ὑπῆρξε σύζυγός του, μετέβαλε γνώμην καὶ ἔκρινεν προτιμότερον νὰ γράψῃ.

Πράγματι δέ, ἔλαβε τὸν κάλαμον καὶ ἐγγράψῃ μακρὰν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κύριον Δορμείλ, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀνέφερε μετὰ τῶν ἀναγκαίων ἐξηγήσεων τίς ἦτο ὁ κύριος αὐτὸς Ραβάνης, τὸ ὄνομα καὶ τὴν ψευδῇ ιδιότητα, ὑφ' ἣν ἐκρύπτετο εἰς Λωζάννην, διὰ νὰ συλλάβῃ εἰς τὴν παγίδα τοῦ τὸν κύριον δὲ Βανδᾶμ, καὶ τὸ μέρος τὸ ὁποῖον ἔλαβεν ἐν τῇ ἰδρύσει τῆς Ἐταιρίας τοῦ Ἀεριοφωτός, ἀκολουθῶς δὲ εἰσῆλθεν εἰς ἀκριβεστέρας λεπτομερείας ἐπὶ τῶν ἐγκληματικῶν σκευωρῶν, ὧν κατέστη συνένοχος ἐγγραφόμενος διὰ μετοχᾶς ἀντιπροσωπεύσας ποσὸν τριῶν ἑκατομμυρίων φράγκων, ἀπέναντι τῶν ὁποίων οὐδὲ λεπτόν κατέβαλεν. Ἀνέφερεν ἐπίσης ἐν τῇ ἐπιστολῇ του ὅτι ὁ κόμης δὲ Βανδᾶμ ἐγένετο θῦμα τῶν συνεταίρων του ἐξαπατηθεὶς ὑπ' αὐτῶν, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν οὐδόλως ἦτο συνένοχος, ὅτι ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀθωότητός του κατεδεικνύετο ἐναργῶς ἐξ αὐτῶν τῶν βιβλίων τῆς Ἐταιρίας καὶ τέλος ὅτι ἦτο ὁ μόνος ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὅστις κατέβαλε πραγματικὰ κεφάλαια, ἐνῶ τὰ λοιπὰ μέλη διενεμήθησαν τὰς μετοχὰς ὅπως τὰς ἐκποιήσωσιν εἰς τρίτους ἐν ἀγνοίᾳ τῶν διατρεχόντων εὐρισκομένους. Συνεπείραινεν δὲ ὅτι ἦτο ἀναγκάσιον, συνάμα δὲ καὶ δικαιοτάτον, ἡ κατηγορία νὰ περιλάβῃ καὶ τοὺς κυρίους Λαφορέστ, διοικητὴν τῆς Προοδευτικῆς Τραπεζῆς, δολίως ἀναμιχθέντα εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τῆς Ἐταιρίας τοῦ Ἀεριοφωτός, καὶ Ραβάνην, πρωτοῦργον τῆς ἐγκληματικῆς συνεννόσεως.

Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κυρίου Ρισόν ἔφθασε λίαν καταλλήλως εἰς τὸ δικαστήριον. Ἐπερρώνησε διὰ τοῦ εἰληκρινεστέρου τρόπου ἐτέραν ἐπιστολὴν, τὴν ὁποίαν ὁ ἀνακριτὴς εἶχε λάβει τὴν αὐτὴν προῖαν καὶ ἣτις διελάμβανε τὰ ἐξῆς:

«Κύριε,

»Μανθάνω ὅτι ἔχετε ἐπιφορτισθῇ τῆς ἀνακρίσεως ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς Ἐταιρίας τοῦ Ἀεριοφωτός, εἰς τὴν ὁποίαν περιεπλέχθη εἰς ἐκ τῶν φίλων μου ὁ κύριος δὲ Βανδᾶμ. Θέλω σας δοῦναι πληροφορίες τινὰς, αἵτινες, ἔχω λόγους νὰ πιστεύω, θὰ σας βοηθήσωσιν εἰς τὰς ἐνεργείας σας καὶ θὰ σας ἐπιτρέψωσι ν' ἀναγνωρίσῃτε τὴν ἐντελῆ ἀθωότητα τοῦ προσώπου τοῦ ὁποῖον ἀνωτέρω ὠνόμασα.

»Ἴδου αἱ πληροφορίες αὗται:

»Πρὸ δεκαπέντε ἐτῶν διατελῶ ὑπὸ περιστάσεις, ἃς κρίνω ἀνωφελεῖς νὰ ἐκθέσω ἐνταῦθα, θῦμα ἐνὸς ἀθλίου Ραβάνη. Τὸ ἄτομον αὐτὸ ἐπανειλημμένως ἐξελέγηθαι ὡς σύζυγός μου. Ἡ οἰκτρὰ κατὰστασις εἰς τὴν ὁποίαν εὐρισκόμην μ' ἔθεσεν ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ νὰ τοῦ ἀποσπᾶσω τὸ προσωπεῖον, μεθ' ὅλας τὰς ἐνεργείας, τὰς ὁποίας ἀπεπειράθην ὅπως ἐξέλθω τῆς δεσποτείας του. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἀπέναντι τῶν σεβαρῶν κατηγοριῶν, αἵτινες ἐπιβαρύνουσι τὸν κύριον δὲ Βανδᾶμ, δὲν δύναμαι ἐπὶ πλέον νὰ σιωπῶ. Ἡ συνείδησίς μου μὲ ὑποχρεοῖ νὰ σας διαφωτίσω ἐπὶ τοῦ χαρακτήρος καὶ τῆς ἠθικῆς τοῦ Ραβάνη τούτου. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶνε ὁ ἀληθὴς διοργανωτὴς τῆς καταδιωκόμενης Ἐταιρίας. Εἰς αὐτόν οἱ ἰδρυταὶ τῆς ἐν λόγω Ἐταιρίας ὀφείλουσι τὰ πρῶτα κεφάλαια, διότι τῇ ὑποδείξει του οἱ κύριοι δὲ Λορδᾶκ καὶ δὲ Λοσνουᾶ εὗρον τὸν κύριον δὲ Βανδᾶμ· τότε ὁ τελευταῖος αὗτος μοὶ ὡμίλησε περὶ τῶν προτάσεων, αἵτινες τῷ ἐγένοντο. Ἐσχον τὴν ἀπρονοήσιαν νὰ τὰς ὑποστηρίξω, οὐδόλως ὑποπτεύουσα ὅτι οἱ κύριοι οὗτοι ἠδύνατο νὰ ᾔνε ἀπόστολοι τοῦ Ραβάνη. Ἐὰν ὑπέπτευον ὅτι ὁ Ραβάνης εἶχε μέρος εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην,

τὸ πᾶν θ' ἀπεπειρώμην ἵνα ἀποτρέψω τὸν κύριον δὲ Βανδᾶμ τῆς συμμετοχῆς, ἣν ἤθελε νὰ λάβῃ.

»Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς καλῆς μου πίστεως ἀρκεῖ ν' ἀναφέρω ὑμῖν ὅτι κατεστράφην συγχρόνως μετὰ τοῦ κυρίου δὲ Βανδᾶμ. Μοῦ εἶχεν ἐμπνεύσει τσαούτην ἐμπιστοσύνην διὰ τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην, ὥστε οὐδόλως ἐδίστασα ὅπως καταβάλω εἰς αὐτὴν τὰ ὀλίγα μου χρήματα, ἅτινα ἀπετέλουν τὴν μετρίαν μου περιουσίαν.

»Ὅτε ἔλαβον γνῶσιν τῆς θλιβερᾶς φήμης, ἥτις διεδίδετο διὰ τὴν Ἑταιρίαν τοῦ Ἀερίοφωτος, ἠθέλησα νὰ σώσω τὰ χρήματά μου, ἀλλὰ δυστυχῶς ἦτο πολὺ ἄργα. Οἱ διευθύνοντες τὴν Ἑταιρίαν εἶχον ἤδη συλληφθῆ καὶ αἱ μετοχαὶ μου δὲν εἶχον πλέον ἢ τὴν ἀξίαν τοῦ χάρτου των καὶ κατὰ τὸ βᾶρος αὐτοῦ ἠδύναντο νὰ πωληθῶσιν. Εὐρέθην, οὕτως εἰπεῖν, ἄνευ πόρων· δὲν μοὶ ὑπελείποντο πλέον ἢ τὰ κοσμήματά μου, αἱ ἐνδυμασίαι μου καὶ τὰ ἐπιπλά μου, τὰ ὅποια ἐπώλησα ὅπως μεταβῶ εἰς Βρυξέλλας, ἐνθα ἤλπίζον νὰ συμβληθῶ διὰ θεατρικὴν ὑποχρέωσιν.

»Μόλις ἔφθασα εἰς Βρυξέλλας, συνήντησα τὸν κύριον Ραβάνην. Ἐντὸς ὀλίγου ἔμαθον ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦτο ὑπ' ἀλλήλους τῆς δημοσίας ἀσφαλείας. Αἱ ἀστυνομικαὶ του σχέσεις τῷ ἐπέτρεψαν ὅπως ἐπανεύρῃ τὰ ἴχνη μου. Ἀλλως τε, ἐγνώριζον ἐκ πείρας ὅτι μοὶ ἦτο ἀδύνατον νὰ διαφύγω τὰς καταδιώξεις τοῦ ἀθλίου τούτου. Ὅτε τὸν ἐπανεῖδον, μοὶ κατέστησε γνωστὸν ὅτι ἦτο κύριος τετρακοσίων χιλιάδων φράγκων, συνάμα δὲ μοὶ ἐγνώρισε καὶ τὸν τρόπον, δι' οὗ τὰς ὤφελήθη, τούτῃ τὸ μέρος τὸ ὅποιον ἐπαιζεν εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἑταιρίας τοῦ Ἀερίοφωτος. Ἀκολουθῶς ἐτόλμησε νὰ μοῦ προτείνῃ νὰ τὸν ἀκολουθήσω καὶ μοὶ προσέφερε μέρος τῆς περιουσίας, τὴν ὁποίαν τόσῳ ἀτίμως ἀπέκτησε.

»Προσβληθεῖσα τὸν ἀπέβηλον τῆς οἰκίας καὶ ἔλαβον τὴν ἀπόφασιν νὰ σᾶς γράψω.

»Ἀποπερατοῦσα τὴν μακρὰν ἤδη ταύτην ἐπιστολήν, σᾶς βεβαιῶ ὅτι εἶμαι ὀλόκληρος εἰς τὴν διάθεσιν σας, ἐάν ποτε λάβητε ἀνάγκην πληρεστέρων πληροφοριῶν.

»Δέξασθε, κύριε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς εἰλικρινοῦς ἀφοσιώσεώς μου.

»ΕΣΘΗΡ ΦΛΟΡΒΑΛ.

»Ξενοδοχεῖον τοῦ «Βορρᾶ»

»ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ.

Φαίνεται ὅτι, ἕνεκα σπουδαίων συμβεβηκότων, ἡ κυρία Φλορβάλ ἠναγκάσθη νὰ καταγγεῖλῃ τόσῳ ἀποφασιστικῶς τὸν συνένοχόν της.

## ΙΖ'

Ἴδου τί εἶχε συμβῆ.

Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν σύλληψιν τοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας τοῦ Ἀερίοφωτος, ὁ Ραβάνης ἐδραπέτευσεν εἰς Βρυξέλλας. Ἡ Ἑσθὴρ Φλορβάλ δὲν ἐβράδυνε, κατὰ τὰς παραγγελίας του, νὰ τὸν συναντήσῃ.

Ὁ Ραβάνης ἐνεκατέστη εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ «Ἀννοβέρου», ἡ δὲ κυρία Φλορβάλ εἰς τὸ τοῦ «Βορρᾶ».

Ἦτο ἀναπόφευκτον ἵνα οἱ δύο συνένοχοι μὴ κατοικήσωσιν εἰς τὴν αὐτὴν συνοικίαν.

Ὁ Ραβάνης δὲν εἵλειψε νὰ μεταβῇ εἰς ἐπίσκεψιν τῆς πρώην παλλακίδος του. Πρὸ πολλοῦ ἐπέζητει τὴν εὐκαιρίαν ὅπως καταστῇ αὐτῇ ὁ ἐραστὴς τῆς Ἑσθὴρ καὶ κατ' ἀκολουθίαν τῇ ἀφαιρήσῃ τὰ χρήματα, τὰ ὅποια εἶχεν αὐτή.

Ἐνὸς ἦσαν πτωχοί, ἡ ἀνάγκη τοὺς εἶχε χωρίσει· ὁ συνεταιρισμὸς των ἦτο ὅλως ἐμπορικὸς. Αἱ σχέσεις των ἦσαν, ἀληθῶς εἰπεῖν, σχέσεις ὑποθέσεων. Αἱ ἐργασίαι των δὲν ἦσαν καρποφόροι· τοιαῦται ἐγένοντο ἀφ' ἧς ὁ δὲ Βανδᾶμ εἶχε καταστῇ λεία των.

Ἡ σημερινὴ ὄθεν κατάστασις των ἦτο διαφορετικὴ.

Ἀμφότεροι ἦσαν πλούσιοι. Ἀλλ' ὁ Ραβάνης δὲν ἦτο ἱκανοποιημένος· Ἐπεθύμει νὰ καταχρασθῇ καὶ τὰ κεφάλαια τῆς Φλορβάλ. Πρὸς ἐπιτυχίαν δὲ τοῦ σκοποῦ του ἐβιάζετο νὰ παραστήσῃ εἰς τὴν συνέχειάν του τὸν λαμπρὸν βίον, τὸν ὁποῖον θὰ διῆγον, ἐάν αὕτη συγκατένευε νὰ ἐνώσῃ τὰ κεφάλαιά της μετὰ τῶν ἰδικῶν του.

— Μὲ τὴν αὐτὴν καρδίαν καὶ μὲ τὸ αὐτὸ βαλάντιον θὰ ἔχωμεν ἐπιτυχίαν εἰς ὅ,τι δήποτε ἐπιχειρήσωμεν.

Ἀλλὰ ἡ κυρία Φλορβάλ, ἔχουσα λόγους ἰσχυροὺς ὅπως ἀποφύγῃ πάντα μετὰ τοῦ ἀρχαίου της ἐραστοῦ συνεταϊρισμόν, προσεποιεῖτο ὅτι ἐκώφευεν.

Ἀλλ' ὁ κύριος Ραβάνης δὲν ἦτο ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἐγκαταλείπουσιν ἀμέσως τὴν πραγματοποιήσιν τῆς ιδέας, ἣν συνέλθον. Ἐννοεῖ, οἰκδότης θυσιᾶς, νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὰ σχέδια, τὰ ὅποια διενεόηθη. Δὲν ἠγνόει ὅτι ὁ κύριος δὲ Βανδᾶμ εἶχε δωρήσει εἰς τὴν ἐρωμένην του πεντακοσίας χιλιάδας φράγκων· ἐγνώριζεν ὡσαύτως ὅτι αὕτη ἔσπευσε καὶ τὰς μετέτρεψεν εἰς μετοχὰς τῶν Ἑθνικῶν Δανείων.

Ἀφ' οὗτου κατέστη κεφαλαιούχος, ἡ φιδοδοξία του ἀνεπετρώθη. Ἦθελε νὰ ἔχῃ καὶ αὐτὸς τὸ ἐκτομυμύριόν του καὶ ἐσκέφθη πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ ὀνείρου του νὰ σφετερισθῇ τὰ χρήματα τῆς Ἑσθὴρ. Οὐδὲν μέσον ἀποπλανήσεως παρημέλησεν ὅπως ἀναζωπυρήσῃ εἰς τὴν καρδίαν τῆς πρώην ἐταίρας του τὴν σθεσθεῖσαν φλόγα τοῦ τελευταίου ἐρωτῆς των. Μάστιγν ἐπνευσε, τὸ πῦρ ἦτο ἐσθεσμένον, καὶ οὐδένα ἠδυνήθη νὰ ἀναζωογονήσῃ σπινθήρα, εἰμὴ μόνον ὅτι διεσκόρπισε τὴν ψυχρὰν τέφραν τῆς ἐστίας τῶν ἀρχαίων ἐρώτων.

Ὅτε ἐντελῶς πλέον κατεπίσθη ὅτι ἡ Ἑσθὴρ τῷ διέφευγε, ἕνα μόνον σκοπὸν, μίαν μόνην ιδέαν εἶχε· νὰ τῆς ἀφαιρήσῃ πᾶν ὅ,τι κατεῖχεν καὶ προπαρασκευασθῇ πρὸς τοῦτο.

Ἐναντίον τῶν ἐξεῶν του, ἤρχετο σχεδὸν καθ' ἐκάστην νὰ ἐπισκέπτηται τὴν κυρίαν Φλορβάλ ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τοῦ «Βορρᾶ» ἐν τῷ ὁποίῳ αὕτη διέμενεν, ὑπὸ τὸ πρόσχημα νὰ τὴν κρατῇ ἐνήμερον ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς Ἑταιρίας τοῦ Ἀερίοφωτος, ὡς καὶ περὶ τῆς θέσεως, ἐν ἣ εὐρίσκετο ὁ δὲ Βανδᾶμ. Τὴν διεβεβαίοντο δὲ ὅτι, τὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας τῇ ἀνεκοίνου, ἐμάνθανεν ἐξ ἀσφαλεστάτης πηγῆς.

Ἡ κυρία Φλορβάλ, μὴ ἔχουσα λόγους ὅπως ὑποπτεύηται τὰ σχέδιά του, τὸν ἤκουεν. Ὁ Ραβάνης τὴν εἶχε πείσει ὅτι ἠδύνετο νὰ ἐκτεθῇ καὶ τὴν προέτρεπε νὰ μὴ ἐγκαταλείψῃ τὰς Βρυξέλλας· ἐξεμεταλλεύετο τοιουτοτρόπως τοὺς φόβους της ἵνα ἔχῃ τὴν ἐλευθερίαν καὶ παρουσιάζηται παρ' αὐτῇ κατὰ πάσαν ὥραν. Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον δ' ἐθεωρεῖτο ὡς συγγενῆς τῆς Ἑσθὴρ Φλορβάλ.

Ἡμέραν τινὰ μετέβη πρὸς ἐπίσκεψιν της, ἀλλ' αὕτη ἀπουσίαζε τοῦ ξενοδοχείου κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν.

Ἐδῶκεν ἐν λουδοβίκιον εἰς τὸν ὑπὸ πύργον καὶ ἐζήτησε τὴν ἄδειαν ὅπως ἀναμείνῃ τὴν κυρίαν ἐν τῷ δωματίῳ της· ὁ ὑπὸ πύργον τῷ ἐνεχείρησεν ἄνευ ἀντιρρήσεως τὴν κλεῖδα. Ὁ τυχοδιώκτης παρέμεινεν εἰς τὸ δωμάτιον ἐπὶ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας, μεθ' ὃ κατήλθεν ἀφήσας εἰς τὸν θυρῶν τοῦ ξενοδοχείου ἐπιστόλιον διὰ τὴν κυρίαν Φλορβάλ.

Ὅτε αὕτη εἰσῆλθεν, ἔλαβε τὴν ἐπιστολήν τοῦ Ραβάνης διαλαμβάνουσαν τὰ ἐξῆς:

«Δὲν ἠδυνήθη νὰ σὲ ἀναμείνω. Ἐλθέ ἀμέσως εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν μου. Πρόκειται περὶ σπουδαίων.

»ΙΩΑΝΝΗΣ».

Ἡ Ἑσθὴρ ἐσκέφθη ὅτι ὁ Ραβάνης θὰ εἶχε νὰ τῇ ἀνακρινώσῃ σπουδαίαν εἰδήσιν καὶ ἕνεκα τούτου ἐπορεύθη πάραυτα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ «Ἀννοβέρου». Ἀλλ' ὁ ἀγύρτης εἶχεν ἐξέλθει πρὸ ἡμισείας ὥρας, εἰπὼν εἰς τὸν θυρῶν ὅτι θὰ ἐπ' ἀνέλθῃ ἐντὸς ὀλίγου, καὶ παρεκάλει τὸ πρόσωπον, τὸ ὅποιον ἐμελλε νὰ ἔλθῃ, νὰ τὸν περιμένῃ.

[Ἐπεταὶ συνέχεια].

Π. Κ. ΣΑΛΤΑΜΠΑΣΗΣ